31 Ιουλίου 2021

Ξεκινάει ο μήνας της Παναγίας – Η μοσχοβολιά της Νοικοκυροσύνης Της αγκαλιάζει την Ελλάδα και τον κόσμο

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Ξεκινάει ο μήνας Αύγουστος της Παναγίας και οι Ιερές Παρακλήσεις στην Χάρη Της σε ολόκληρη την Ελλάδα και τον κόσμο.

Απο την Κυριακή 1η Αυγούστου, το *«Απόστολοι εκ περάτων»* θα ψάλλεται κάθε απόγευμα στους ιερούς ναούς ολόκληρης της οικουμένης και οι πιστοί στα πέρατα της Γης θα μετανίζουν σε μία εποχή που χρειάζομαστε την επέμβαση της Υπεραγίας Θεοτόκου όσο ποτέ για να αρθούν τα δεινά που ταλαιπωρούν την υφήλιο.

«Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ – Ψάλλουν Ιβηρίτες Πατέρες:

Στα παρακάτω αποσπάσματα κοπιάζει ο κυρ Φώτης Κόντογλου να αναφερθεί στο γεγονός της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου και γλυκυτάτης Μανούλας μας, όπου ωσάν σε κήπο οσμιζόμαστε τη μυρίπνοη και θυμιατή γραφίδα του:

«ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΜΕ ΤΑ ΑΧΡΑΝΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟ ΚΛΙΝΑΡΙ ΤΗΣ»

«Πόσο συγκινητικό, είναι να βλέπει κανένας την Παναγία να ετοιμάζει με τα άχραντα χέρια της το σπίτι της, το κλινάρι της, τις λαμπάδες, το θυμιατήρι με το λιβάνι, και ό,τι άλλο χρειαζότανε για την κηδεία της».

«ΑΠΟ ΜΙΚΡΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΟΛΟΕΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕ»

«Από μικρό κορίτσι, αγαπούσε την εργασία και ολοένα δούλευε, πότε γνέθοντας, όπως στον Ευαγγελισμό που τη βρήκε ο Αρχάγγελος με τη ρόκα στο χέρι, πότε ράβοντας η ίδια τα φορέματά της, ως «ιμάτια αυτόρραφα αγαπώσα», κ' υστερώτερα, σαν γεννήθηκε ο Χριστός, υφαίνοντας Του τον «άρραφον» εκείνον χιτώνα που του Τον βγάλανε την ώρα που Τον σταυρώσανε, και, που ήτανε τόσο όμορφος, ώστε κ' οι στρατιώτες δε θελήσανε να τον σχίσουνε, όπως κάνανε για τα άλλα ρούχα, αλλά είπανε να βάλουνε κλήρο, σ' όποιον λάχει».

«ΔΕΝ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗΚΕ ΕΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ»

«Και στα γεράματα της, δεν ξεκουράστηκε, αλλά η ίδια έκανε τις δουλειές του σπιτιού, έρραβε, μαγείρευε, περιποιότανε τον καινούριο γυιός της Ιωάννην, κι ως την τελευταία ώρα της ζωής της, με τα χέρια εκείνα τα αγιασμένα που σπαργάνωσε τον Χριστό, ετοίμασε το κρεβάτι της, κι όλα τα της ταφής της».

«ΔΕ ΔΑΚΡΥΖΕΤΕ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΤΕ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ;»

«Νοικοκυρά και στα γεράματα της, που κόντευε να φύγει από τον κόσμο!».

«Δεν κλαίτε εσείς που αφήνετε τα σπίτια σας, κοπέλλες ανύπαντρες, είτε μητέρες, και γυρίζετε στις διασκεδάσεις, δε δακρύζετε που βλέπετε την Παναγία να είναι αφοσιωμένη στο σπίτι της και να υπηρετά τον εαυτό της και τους δικούς της, η Παναγία που την υπηρετούσαν οι Άγγελοι!».

«ΜΕ ΤΗ ΜΟΣΧΟΒΟΛΙΑ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΟΣΥΝΗΣ!»

«Σας δείχνει τον εαυτό της παράδειγμα σε όλα, ώστε να κάνετε ευτυχισμένο το σπίτι σας και τους δικούς σας, με τη μοσχοβολιά της νοικοκυροσύνης!».

«Την Παναγία είχανε πάντα για παράδειγμα οι γυναίκες της Ελλάδας, και με τη φρονιμάδα τους ανακουφίζανε τον άνδρα τους, παρηγορούσανε τις πίκρες του, κάνανε παιδιά καλά, υπομονεύανε τις δυστυχίες, οικονομούσανε το σπίτι τους, ενώ, τώρα, με τον κακό δρόμο που πήρανε πολλές απ' αυτές, για να γίνουμε «πολιτισμένες», το σπίτι έχασε τη ζέστη του, σαν τη φωλιά που την παράτησε το πουλί. Ο άνδρας έγινε αδιάφορος, τα παιδιά πήρανε κακή ανατροφή, η ζωή γίνηκε βαρετή, κι όλα πάνε κατά γκρεμού».

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ – «Πώς να παρασταθεί με λόγια, η επίσημη στιγμή εκείνη!»

«Λοιπόν, αφού ετοιμάσθηκε η Παναγία, ξάπλωσε στην κλίνη της, ευτρέπισε τα ρούχα της, σταύρωσε τα άχραντα χέρια της απάνω στο στήθος της, και περίμενε τον Γυιό της να πάρει την ψυχή της».

«Πώς να παρασταθεί με λόγια, η επίσημη στιγμή εκείνη! Μέσα σ' εκείνο το απόμερο σπίτι της Γεθσημανή, η Παναγία γρηά (το Ρόδον το Αμάραντον), ολομόναχη να περιμένει τον θάνατο, σαν άνθρωπος που ήτανε, σταυροχεριασμένη, με τα πόδια της κοντά τόνα στάλλο, με τα βλέφαρα κλεισμένα. Και να λέγει, χωρίς να ακούεται:

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα».

«Καί γενομένης βροντῆς μεγάλης, παρεγένοντο οἱ Ἀπόστολοι πάντες ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς διά νεφελῶν πρός τό κηδεῦσαι τό ἄχραντον αὐτῆς σῶμα. Καί σχηματισθεῖσα ἐπί τῆς κλίνης, παρέθετο τήν ἁγίαν αὐτῆς ψυχήν εἰς χεῖρας τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ αὐτῆς».

«Για την Κοίμηση της Παναγίας δε γράφει τίποτα το Ευαγγέλιο. Γράφει μονάχα για τη Γέννησή της και για τον Ευαγγελισμό. Τα της Κοιμήσεως τα γνωρίζουμε από την αγία Παράδοση».

ΤΟ ΣΩΜΑ ΕΛΕΙΠΕ ΚΑΙ Ο ΤΑΦΟΣ ΗΤΑΝ ΑΔΕΙΟΣ – «Και μονάχα το σάβανο ήτανε μέσα»

«Οι Απόστολοι, αφού βάλανε στο μνήμα το σκήνος, καθίσανε στη Γεθσημανή τρεις μέρες, κατά θεία οικονομία. Γιατί, ένας από τους Αποστόλους, ο Θωμάς, δεν πρόφθασε την κηδεία, αλλά επήγε την τρίτη ημέρα. Κ' επειδή οι άλλοι Απόστολοι βλέπανε πως είναι απαρηγόρητος, αποφασίσανε να ανοίξουνε το μνήμα για να προσκυνήσει κι ο Θωμάς την Παναγία.

Αλλά, το σώμα έλειπε κι ο τάφος ήτανε άδειος, και μονάχα το σάβανο ήτανε μέσα».

«Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΝΕΒΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ!»

«Άκου τις χαρούμενες καμπάνες

που αντιλαλούνε απο παντού και γεμίζουνε τον αγέρα

με τη γλυκειά φωνή τους!

Ποια χαρά μεγάλη γίνεται;

Η Παναγία εκοιμήθη!

Η Παναγία ανέβηκε από τη γη στον ουρανό!».

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κώστας Παναγόπουλος – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Αποσπάσματα λόγου του Φώτη Κόντογλου αλιεύσαμε από: Φώτης Κόντογλου, «Παναγία και Υπεραγία», Εκδόσεις Αρμός, 2000.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr